

ת"פ 6876/11/18 - מדינת ישראל נגד ש.ב.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 6876-11-18 מדינת ישראל נ' ב'

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד יעל גבעוני
	המאשימה
	נגד
	ש.ב. בעצמו
	ע"י ב"כ עו"ד הישאם קבלאן
	הנאשם

גזר - דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 10.7.19 הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בשני כתבי אישום שצורפו זה לזה, כדלקמן:
- **בת"פ 6876-11-18** - בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - "**כתב האישום הראשון**").
לפי כתב האישום הראשון המתוקן, בליל יום 25.5.18 הגיע הנאשם לביתו כשהוא בגילופין. בין הנאשם והמתלוננת - אשתו - התגלע ויכוח, במהלכו אחז הנאשם את המתלוננת בצווארה ביד אחד ואחז בגרונה. בתגובה, ועל מנת להשתחרר מאחיזתו, הכתה המתלוננת את הנאשם בראשו. בהמשך לכך, תפס הנאשם בחולצתה ומשך אותה וכתוצאה ממעשיו נקרעה חולצתה. הנאשם גם דחף את עריסת התינוק לעבר הקיר וכתוצאה מכך גלגל העריסה נשבר.
- **בת"פ 13045-11-18** - בעבירה של נהיגה בשכרות, לפי סעיף 62(3) יחד עם סעיף 39 א לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961, בעבירה של נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, בעבירה לפי התוספת השניה שגרמה לתאונת דרכים, לפי סעיף 38(2) לפקודת התעבורה, בעבירה של אי שמירת מרחק, לפי תקנה 49 לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961, בעבירה של אי מסירת פרטים בתאונת נפגעים, לפי תקנה 144א(3) לתקנות התעבורה, בעבירה של אי הודעה מיד על תאונה, לפי תקנה 144א(4) לתקנות התעבורה, בעבירה של אי הגשת עזרה לנפגע תאונה, לפי תקנה 144א(2) לתקנות התעבורה ובעבירה של אי עצירת רכב במקום התאונה, לפי תקנה 144א(1) לתקנות התעבורה (להלן - "**כתב אישום שני**").
לפי כתב האישום השני, בצהרי יום 26.9.18 נהג הנאשם ברכב פרטי על כביש 4 בהיותו שיכור ובקלות דעת. בבדיקת נשיפה נמצא ריכוז של 791 מיקרוגרם אלכוהול אחד בליטר אחד של אויר נשוף. הנאשם גרם לתאונת דרכים ברשלנות עת לא שמר מרווח מספיק המאפשר עצירה נוחה ובטוחה והתנגש ברכב מאחור. בהמשך לכך, עזב הנאשם את מקום התאונה ולא מסר את הפרטים הנדרשים על פי חוק לנהגת המעורבת.

כתוצאה מהתאונה הנהגת ובנה בן ה- 3 נזקקו לטיפול רפואי.
2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

3. במשך תקופה ארוכה נדחו דיונים על מנת לאפשר לנאשם להשתלב בהליך טיפולי.
4. בתסקירו מיום 19.11.19 ציין שירות המבחן, כי הנאשם מתקשה לשתף פעולה, נעשו ניסיונות לקיים עמו פגישה ללא הצלחה.
5. בתסקיר נוסף מיום 10.2.20 הוסיף שירות המבחן, כי במשך תקופה ממושכת הנאשם מתקשה לשתף פעולה, נעשו ניסיונות לתאם מספר מפגשים, ללא הצלחה.
6. בתסקיר נוסף מיום 29.3.20 הוסיף שירות המבחן, כי למרות שהנאשם מביע נכונות מילולית להגיע למפגשים, הוא מתקשה לשתף פעולה. לאור חוסר שיתוף הפעולה מצד הנאשם הודיע שירות המבחן כי לא ניתן לקדם את מצבו של הנאשם ולא בא בהמלצה שיקומית.

טענות הצדדים לעונש

7. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירה מושא כתב האישום הראשון נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על בטחונה של המתלוננת, שלמות גופה ושלומה הנפשי. הנאשם תקף את המתלוננת בביתה, מבצרה, מקום בו היא אמורה להרגיש מוגנת ובטוחה. התקיפה בוצעה על רקע השפעת אלכוהול ולכך חומרה מיוחדת.
8. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום הראשון נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים.
9. עוד טענה באת כוח התביעה, שכתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום השני נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על בטחונו של אדם, שלמות גופו וההגנה על משתמשי הדרך. הנאשם פגע באישה ובבנה הפעוט, והנאשם אף עזב את המקום בלא שהושיט לנפגעים עזרה.
10. לטענתה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השני נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.
11. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם יליד 1985, נעדר עבר פלילי, אולם לחובתו 7 הרשעות בתחום בתעבורה, לרבות נהיגה תחת השפעת אלכוהול. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים מהם עולה כי הנאשם אינו משתף פעולה עם שירות המבחן למרות כל ההזדמנויות שניתנו לו.
12. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי, פסילת רישיון בפועל לתקופה שלא תפחת משנתיים ופסילה על תנאי.
13. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי מתחמי הענישה מתחילים במאסר על תנאי. לטענתו, בעבירות תעבורה ניתן לסיים בפסילת רישיון ולכל היותר במאסר בדרך של עבודות שירות.
14. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם לקח אחריות על מעשיו; הנאשם לא שיתף פעולה בשל נסיבות חייו הקשות.

המתלוננת חטפה את ילדם המשותף וברחה לגרמניה. עם זאת, הנאשם מסרב להגיש תלונה ולפתוח הליך לפי אמנת האג, על מנת שלא לפגוע במתלוננת ובבנם; מאז האירוע אין בין הנאשם והמתלוננת כל קשר; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם שרוי בדיכאון עמוק מאז האירוע ומצבו הכלכלי הולך ומתדרדר. הנאשם עובד כעוזר שף, אולם בשל מגיפת הקורונה אינו עובד ברצף ולעיתים ישן ברכבו; מכאן גם הקושי של הנאשם לתאם מפגשים עם שירות המבחן; הנאשם מוכר כנפגע פעולות איבה מאז פיגוע הדולפינריום ולו אחוזי נכות לצמיתות. הנאשם גם מאובחן כסובל ממחלת קרוהן ונוטל תרופות באופן קבוע; מאז האירוע בשנת 2018 חלף זמן בלתי מבוטל.

15. לטענתו, אין לראות באי התייצבות הנאשם לפגישות בשירות המבחן או בפני הממונה על עבודות השירות משום זלזול בהליך המשפטי, אלא שהדבר נובע ממצבו של הנאשם העומד לדין לראשונה בחייו.
16. מכאן, עתר בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם מאסר על תנאי בלבד ופסילת רישיון ולחלופין, מאסר קצר שיבוצע בדרך של עבודות שירות במגבלות.
17. בדברו האחרון מסר הנאשם כי המתלוננת לקחה את בנם המשותף להוריה בגרמניה בלי ידיעתו. לדבריו, היא מסרבת ליתן לו גט בטענה שהיא עדיין אוהבת אותו, אולם טרם חזרה. כן הביע הנאשם נכונות לבצע עבודות שירות.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

18. בהחלט מבחן הקשר ההדוק על נסיבות המקרה עולה, כי כל אחד מכתבי האישום הוא אירוע נפרד שאינו קשור לתוכנית עבריינית אחת (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15)). לפיכך, יש לראות כל אישום כאירוע נפרד ולקבוע עונש הולם בגינו.
19. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**.
20. בביצוע העבירה מושא כתב האישום הראשון, פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על שלומו, גופו, שלווה נפשו ובטחונו של אדם. הפגיעה בערכים החברתיים היא ברף בינוני. הנאשם הגיע לביתו תחת השפעת אלכוהול ובמהלך ויכוח בין הנאשם והמתלוננת אחז הנאשם בגרונה של המתלוננת ואף קרע את חולצתה. עם זאת, לא ניתן להתעלם מחלקה של המתלוננת באירוע, עת הכתה את הנאשם בראשו בניסיון להשתחרר מאחיזתו.
21. מדיניות הענישה המקובלת בעבירה של תקיפה בת זוג ברף בינוני כוללת מנעד ענישה הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 9 חודשים לצד ענישה נלווית (ראו למשל: רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16); רע"פ 303/16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.16); עפ"ג (מרכז) 24970-08-12 הרשקוביץ נ' מדינת ישראל (11.11.12); ת"פ (רח') 50117-01-18 מדינת ישראל נ' זוזוט (17.2.20); ת"פ (רח') 10750-05-16 מדינת ישראל נ' דוד (7.2.18)).
22. בביצוע העבירות מושא כתב האישום השני פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור ובטחונו, לצד הגנה על שלום משתמשי הדרך. הנאשם נהג ברכב תחת השפעת אלכוהול וגרם לתאונה, שבעקבותיה נפגעו נהגת הרכב ובנה ופנו לקבלת עזרה רפואית. במקום להגיש עזרה כמתחייב, עזב

הנאשם את המקום וגם לא מסר את פרטי רכבו.

23. על מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות של נהיגה בשכרות שגרמה לתאונת דרכים וביצוע שורה של עבירות אגב תאונה זו, כמו למשל נהיגה בקלות ראש, גרימת תאונת דרכים, אי שמירת מרחק, אי מסירת פרטים בתאונת נפגעים, אי הודעה מיד על תאונה, אי הגשת עזרה לנפגע תאונה ואי עצירת רכב במקום התאונה, ניתן ללמוד מהפסיקה שלהלן:

- רע"פ 5257/19 **אבנהיים נ' מדינת ישראל** (7.8.19) - בית משפט שלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של נהיגה בקלות ראש, נהיגה בשכרות וניסיון לשבש מהלכי משפט. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 45 ימים, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 1,000 ₪, פסילה בפועל ועל תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;

- רע"פ 2669/19 **חאמד נ' מדינת ישראל** (28.4.19) - בית משפט לתעבורה הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של נהיגה בקלות ראש, נהיגה בשכרות, נהיגה בזמן פסילה, התנהגות גורמת נזק ואי שמירה על מרווח. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים, הפעיל מאסר על תנאי ולצד זאת הטיל מאסרים על תנאי, קנס בסכום של 2,000 ₪, פסילת רישיון בפועל, הפעלת פסילה על תנאי ופסילה על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;

- רע"פ 4766/19 **יחיה נ' מדינת ישראל** (15.7.19) - בית משפט שלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות הבאות: נהיגה בקלות דעת, התנהגות הגורמת נזק וחבלה ממש לאדם, סטייה מנתיב נסיעה, נהיגה בשכרות, נהיגה ברכב ללא ביטוח וללא רישיון, אי הגשת עזרה לנפגע עבירה ואי מסירת פרטים לנפגע תאונה. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;

24. לא מצאתי תימוכין למתחם המתחיל במאסר על תנאי בהינתן שילוב של מספר עבירות תעבורה הכוללות לא רק נהיגה בשכרות אלא גם נהיגה בקלות ראש, גרימת תאונת דרכים, אי מסירת פרטים ואי הגשת עזרה לנפגע תאונה.

25. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום הראשון, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 9 חודשים, לצד ענישה נלווית. מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השני נע בין מאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים בתוך המתחמים

26. בקביעת העונש המתאים בתוך המתחמים לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות על מעשיו וחסכון בשמיעת עדויות; הנאשם תיאר את עזיבת אשתו את ישראל עם בנו ללא ידיעתו ואת אי נקיטתו בהליכים משפטיים על מנת שלא לפגוע בהם; מצבו הרפואי של הנאשם אינו שפיר, הוא נוטל טיפול תרופתי קבוע, מוכר כנפגע פעולות איבה ויש לו אחוזי נכות

לצמיתות; גם מצבו הכלכלי בכי רע, והוא אינו עובד בקביעות עקב מגיפת הקורונה; הנאשם נעדר עבר פלילי, אולם עומד לחובתו עבר תעבורתי (עת/1) לרבות הרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות;

שירות המבחן תיאר בתסקיריו את חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם הליך טיפולי, למרות שנתנו לא מספר הזדמנויות לצורך כך. לפיכך, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

27. בתוך המתחמים עומדות, אפוא, מחד גיסא, הודאתו של הנאשם במיוחס לו, נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, לרבות מצבו הרפואי והכלכלי, לצד היעדר עבר פלילי. מאידך גיסא, עומד עברו התעבורתי והיעדר שיתוף פעולה של הנאשם עם שירות המבחן למרות הזדמנויות שניתנו לו.

28. מכאן, שבאיזון בין הנסיבות, ולמרות שהטלת מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות, עלולה לפגוע בפרנסתו, יש להטיל על הנאשם עונש שמצוי מעט מתחת למחצית המתחמים, והוא כולל מאסר שיכול יובצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי.

29. לפי סעיף 39א לפקודת התעבורה, יש להטיל פסילת רישיון לתקופה מינימלית של שנתיים.

30. תחילה, הנאשם לא נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות, משום שהתנגד לביצוע עבודות שירות. אולם, לפי חוות דעת עדכנית מיום 21.12.20 נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות.

סוף דבר

31. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות, הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 18.2.21. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות או עבירה של נהיגה בשכרות;

ג. קנס בסכום של 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו, הנאשם ישלם את הקנס ב-5 תשלומים שווים ורצופים. הראשון לא יאוחר מיום 1.2.21 והיתרה עד ה-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

ד. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 24 חודשים מהיום;

ה. כמו כן, אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, אם בתוך תקופה בת שלוש שנים מתום תקופת הפסילה בפועל יעבור עבירה מהסוג בה הורשע בתיק זה.

הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות. הממונה ישקול בקשת הנאשם לשנות מיקום ההשמה לאזור מגוריו של הנאשם, ככל שהדבר ניתן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו טבת תשפ"א, 30 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.

עמוד 5

